

„Светът е по-добро място без насилие.“

Днешният свят е свят, изпълнен с много негативизъм и напрежение, които ни карат да се страхуваме за себе си, за близките си, за нашето бъдеще. И аз непрекъснато си задавам въпроса: Ще се промени ли някога това? На пръв поглед отговорът е лесен: Да, това може да се промени! Светът може да стане по-добро място тогава, когато насилието изчезне. Когато напрежението бъде изместено от спокойствието, а страхът – от красотата в човешките взаимоотношения. В свят без насилие хората ще си помагат, ще се уважават и ще изградят едно по-добро общество.

Колко добре звучи всичко това, но... реалността е различна! Ставам сутрин, поглеждам си телефона, пускам телевизора и виждам: поредните убити във войни и катастрофи. Все жертви, все загуби на хора, все насилие... И от мен се иска да съм спокойна и щастлива през деня? А как да се изолирам от всичко това, като това ме кара да се чувствам зле? Това е непрекъснато въздействие, което е като насилие над психиката, не само на моята, но и на всеки един мой връстник, на всеки човек, който се сблъсква с това. Аз търся своите начини да избягам - все по-рядко пускам телевизора, не гледам новини, опитвам се да не мисля за страшното, което ни заобикаля. Аз все още съм малка, животът и светът са пред мен, но възрастните хора са свикнали, а някои от тях не могат без навика да се информират непрекъснато от медиите какво се случва. Често баба ми споделя колко се страхува особено вечер, защото живее сама и вижда как възрастни хора са бити, ограбени, изнасилвани... Нима тази жена не заслужава да изживее спокойно старините си? Има ли вина за това, че светът е светът е пълен с хора, които са превърнали насилието в ежедневието? Че за тях човекът и човешкият живот не са ценност? Че са избрали страната на злото, на насилието, на омразата?

Данните, които потърсих и открих в интернет показват, че до средата на тази година жертви на насилие са повече от 500 лица, от тях 11 са с увреждания, 158 са пострадалите жени, 3-ма са пострадалите мъже, а най-много са децата - 435. Една ужасна статистика и това е само до средата на годината. Тя събужда в мен съчувствие към жертвите, но и страхове. Страхове за семейството ми, за близките ми, за приятелите ми, за мен. Защото може утре някой от тях или аз да съм в тази ситуация. Ужасно! Страшно!

Но какво би станало, ако всичко това го няма в живота ни. И колко би било спокойно. Осъзнавам колко съм щастлива, че в семейството ми и в училището, където уча никога не съм виждала или ставала жертва на някакъв вид насилие.

За да спрем този бич на нашето време, всички хора трябва да сме активни и когато чуем или станем свидетели на насилие, да не премълчаваме, да не стоим безучастно и да снимаем с телефоните, за да предизвикаме реакции, качвайки сниманото в социалните мрежи, а да помогнем - със съвет, със закрила, с подадена ръка. И когато всички ние станем по-добри, когато застанем срещу насилниците, може би ще променим дните си, живота си, света. А защо не и самите насилници? За да стане светът по-добър.

Лошото е, че част от жертвите се срамуват, замълчават, не споделят и скриват дълбоко в себе си болката, предизвикана от агресията. А това е лошо, защото другите не разбират

и не могат да помогнат, а това често води до фатален край. Още един отнет човешки живот, още една съсипана душа, още едно унищожено бъдеще... И още една цифра в статистиката. Всеки от нас трябва да бъде отговорен – към себе си и другите. Всеки от нас трябва да пази огънчето на доброто и да го предава на другите. Само така можем да направим света по-добър, по-съвършен. Свят без насилие, без войни! Свят на красота, мир, спокойствие и хармония.